

CC

Comissió de Cultura
Parlament de Catalunya

Sessió 26. Dimecres, 18 d'octubre de 2023. XIV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Compareixença d'una representació del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya davant la Comissió de Cultura per a presentar l'informe «El sector cultural a Catalunya». Tram. 357-01101/13 Comissió de Cultura. Compareixença. (*)
2. Compareixença d'una representació del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya davant la Comissió de Cultura per a presentar l'informe «El sector cultural a Catalunya». Tram. 357-01102/13 Comissió de Cultura. Compareixença. (*)
3. Proposta de resolució sobre la restauració de les composicions pictòriques dels paraments i els sostres del Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat i llur manteniment a l'actual emplaçament. Tram. 250-01091/13 Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 576, 14).
4. Proposta de resolució sobre la reforma de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana. Tram. 250-01120/13 Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 595, 10; esmenes: BOPC 640, 10).
5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Productors Associats de Fonogrames davant la Comissió de Cultura perquè valori el paper de la música en català a la societat i als mitjans de comunicació. Tram. 356-01321/13 Francesc Ten i Costa, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Pla nacional del llibre i la lectura davant la Comissió de Cultura perquè informi del Pla. Tram. 356-01328/13 Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Entitats Corals davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre la situació de les entitats corals. Tram. 356-01329/13 Rocio Garcia Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'estat dels ateneus. Tram. 356-01330/13 Rocio Garcia Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de Jordi Domingo i Garcia-Milà, cònsol major del Consolat de Mar, davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les activitats amb relació al 750è aniversari del Consolat. Tram. 356-01342/13 Francesc Ten i Costa, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de Guillem Arnedo i Àngels Civit, president i gerent de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya, davant la Comissió de Cultura perquè informin sobre la darrera edició del festival L'Hora del Jazz. Tram. 356-01353/13 Rocio Garcia Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'Ivan Besora i Roig, president de l'Associació per a la Difusió del Folklore, davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les 51es Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya. Tram. 356-01354/13 Rocio Garcia Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Blanca Gallo, directora executiva del Festival Jazzing, i de Joan Chamorro, director artístic de l'associació Sant Andreu Jazz Band, davant la Comissió de Cultura perquè informin sobre la desena edició del Festival Jazzing. Tram. 356-01355/13 Rocio Garcia Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

(*) El punt 1 i el punt 2 se substanciaran conjuntament

Punt 3 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la restauració de les composicions pictòriques dels paraments i els sostres del Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat i llur manteniment a l'actual emplaçament

250-01091/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 99578 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.05.2023

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la restauración de las composiciones pictóricas en paramentos y techos del Saló Sant Jordi del Palacio de la Generalitat, manteniéndolas en su actual ubicación, para que sea sustanciada ante la Comissió de Cultura, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

En el año 1911 Enric Prat de la Riba, presidente de la Diputación Provincial de Barcelona, encargó al pintor Joaquín Torres García la realización de unos frescos para decorar los paramentos del gran salón Sant Jordi en el actual Palau de la Generalitat. El artista, uno de los más representativos de la estética noucentista catalana, teorizada por Eugeni d'Ors, realizó 4 grandes murales entre 1913 y 1916 que no acabaron de ser bien recibidos por la sociedad catalana del momento, ni siquiera entre los miembros del partido de Prat de la Riba, la Lliga Regionalista. Causó rechazo especialmente el último de los murales, titulado Lo temporal no es más que símbolo, por una serie de características que eran ya habituales en artistas de la denominada vanguardia: aspecto inacabado, concepción plana, representación anatómica poco realista, pinceladas arbitrarias, etc.

En 1917, el nuevo presidente de la Mancomunidad, Josep Puig i Cadafalch, decide que es preciso interrumpir el proyecto y sustituir las pinturas por otro tipo de decoración más didáctica, que incluya representaciones de momentos capitales de la Historia de Cataluña y a cargo de otro artista. La decisión se comunica, lacónicamente y por carta, a Torres García. Este se ofrece para terminar el proyecto de modo gratuito, pero su oferta es rechazada y sus pinturas del Saló Sant Jordi, por orden expresa de Puig i Cadafalch, son ocultadas a la vista inmediatamente por medio de unos grandes cortinajes. Este hecho supondrá un gran golpe anímico para Torres García, que acabará abandonando Cataluña con toda su familia para no regresar jamás. Eugeni d'Ors seguiría el mismo camino tras ser defenestrado por haberse distanciado de los planteamientos del catalanismo político y enfrentado a los dirigentes de la Lliga Regionalista: perderá todos sus cargos en la Mancomunidad, quedando en una situación personal y profesional insostenible.

Disuelta la Mancomunidad en 1925, durante la Dictadura del General Primo de Rivera, el nuevo presidente de la Diputación de Barcelona Josep Mª Milà i Camps, propone un amplio programa iconográfico para decorar toda la superficie del Salón Sant Jordi, con pinturas al óleo sobre tela, que ilustren episodios históricos fundamentales y reflejen la historia de Cataluña. Un programa en la gran tradición de la pintura de Historia del siglo XIX, con magníficos ejemplos en diversos museos e instituciones oficiales; también en Cataluña, como muestra el espléndido conjunto del Paraninfo de la Universidad de Barcelona.

Milà i Camps contrató para tal fin a un equipo de 26 pintores catalanes, casi todos formados en la Escuela de Bellas Artes de Barcelona y varios de ellos con experiencia previa en pintura mural. Tiene el propósito de mostrar la diversidad de la pintura catalana del momento. El resultado final adquiere plena dignidad artística y cumple con el objetivo propuesto: mostrar el protagonismo de Cataluña en las grandes empresas históricas de España y promover la colaboración más estrecha entre todos los españoles. Objetivos tan importantes y actuales hoy como hace 100 años.

Los frescos de Torres García quedaron ocultos, durante 40 años, bajo la gruesa capa de cola que ayudaba a sujetar las telas al óleo de los años 20. Pero en 1966, atendiendo diversas peticiones, la Diputación de Barcelona autorizó los fondos necesarios para la extracción de los frescos, con la condición de que los lienzos superpuestos a la obra de Torres García no sufrieran daño. Los frescos fueron excelentemente restaurados y expuestos en otra sala del Palau de la Generalitat, denominada desde entonces Sala Torres García, donde continúan en la actualidad.

En estos momentos no queda ningún fragmento de la obra de Torres García por recuperar en el Salón San Jorge. Tampoco subsiste ningún resto de decoración primitiva, pues desaparecieron a raíz de la restauración ordenada en su momento por Prat de la Riba. Por consiguiente, no hay ningún motivo razonable para desmontar el conjunto actual y sepultarlo en un almacén, en el mejor de los casos, dejando el techo y las paredes del salón desnudas. Significaría un atentado contra el patrimonio artístico de Cataluña, efectuado por motivos absolutamente espurios. Con ello, el actual Gobierno de la Generalidad quedaría al mismo nivel que los talibanes, los cuales destruyeron el patrimonio escultórico de Afganistán en base a exclusivas motivaciones de fanatismo ideológico. Entendemos que ya hubo suficiente destrucción de este tipo en Cataluña durante los años de nuestra infausta Guerra Civil (1936 - 39).

Además, la protección, la conservación, el acrecentamiento, la investigación y la difusión del conocimiento del patrimonio cultural es una de las obligaciones fundamentales que tienen los poderes públicos y que se consagra en la Constitución Española, en la Ley 16/1985 de Protección y Conservación del Patrimonio Histórico Español y, en el caso de Cataluña, en el Estatuto de Autonomía y en la Ley 9/1993, de 30 de septiembre, del Patrimonio Cultural Catalán. Así, la Generalitat de Cataluña, de acuerdo con el artículo 149.1.28 de la Constitución y el art. 127 b) cuarto del Estatuto de Autonomía de Cataluña, ostenta la gestión y la protección del patrimonio cultural de Cataluña, debiendo adoptar las medidas necesarias para su protección y conservación.

El patrimonio cultural catalán está integrado por todos los bienes muebles o inmuebles relacionados con la historia y la cultura de Cataluña que por su valor histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico, etno-

lógico, documental, bibliográfico, científico o técnico merecen una protección y una defensa especiales, de manera que puedan ser disfrutados por los ciudadanos y puedan ser transmitidos en las mejores condiciones a las futuras generaciones, como establece el artículo 1.2 de la Ley del Patrimonio Cultural Catalán. Tal es el caso de los frescos que decoran los techos del Salón Sant Jordi.

Su eventual retirada, además de tener un coste de 2'3 millones de euros para las arcas públicas, supondría almacenar los frescos en un depósito, lejos de la exposición al público e impidiendo que este pudiera disfrutarlo.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero: Paralizar con carácter inmediato el proyecto de retirada de las obras del conjunto pictórico que actualmente decora los paramentos y techos del Salón Sant Jordi del Palacio de la Generalitat.

Segundo: Restaurar todos los elementos del conjunto pictórico que actualmente decora los paramentos y techos del Salón Sant Jordi en el marco de una actuación integral para todo el Palacio de la Generalitat.

Tercero: Dichos elementos plásticos, tras su adecuada limpieza y restauración, permanecerán en los mismos lugares donde fueron instalados desde el principio, y para los que fueron diseñados conscientemente, respetando la integración conseguida.

Cuarto: El Departament de Cultura descartará absolutamente cualquier tipo de criterio, apoyado en gustos o modas ideológicas particulares, que promueva la cancelación o destrucción de obras de arte.

Quinto: Adquirir un compromiso solemne, junto con el Parlamento de Cataluña, para conservar y exponer adecuadamente todo el patrimonio artístico de Cataluña, haciéndolo accesible al conjunto de la ciudadanía y transmitiéndolo a las generaciones futuras.

Palacio del Parlament, 2 de mayo de 2023

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Manuel Jesús Acosta Elías, diputado, GP VOX

Punt 4 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre la reforma de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana

250-01120/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 103773 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 06.06.2023

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt, Rocio Garcia Pérez, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la reforma de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

La Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, reconeix i regula la llengua de signes catalana (LSC) a Catalunya i és fruit del mandat de l'article 50.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Aquest va constituir una de les primeres normes autonòmiques a l'Estat que va posar en valor la LSC i va establir un règim jurídic sobre aquesta llengua des de la seva vessant lingüística i cultural.

L'objectiu principal de la Llei 17/2010 és regular la LSC com a sistema lingüístic propi de les persones sordes i sordcegues signants de Catalunya, que també utilitzen en el seu dia a dia el seu entorn més proper, així com els professionals, siguin persones sordes, persones sordcegues o persones oïdores.

Al llarg del seu articulat la Llei conté principalment el dret al seu ús, aprenentatge, docència, recerca i interpretació de llengua de signes; i fa referència a un conjunt d'òrgans com és el cas del Consell Social de la LSC, que té funcions de foment i difusió de la LSC, així com de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) que té funcions d'autoritat normativa en relació a aquesta llengua.

A la disposició addicional primera la Llei fa referència a la normativa complementària i en aquest sentit declara que la garantia d'ús de la llengua de signes catalana que aquesta llei estableix en l'article 4 es complementa amb la normativa sobre accessibilitat en la comunicació de les persones sordes i sordcegues, que regula les condicions d'ús de la llengua de signes catalana com a mitjà de comunicació i els mitjans de suport a la comunicació oral, i que, en tot cas, els garanteix l'accés als serveis públics en condicions d'igualtat.

Aquesta normativa complementària a Catalunya està constituïda per la Llei 13/2014 de 30 d'octubre, d'accessibilitat i pel Codi d'Accessibilitat, actualment en procés de reforma i pendent d'aprovació. Totes dues són normatives amb un enfocament social i d'accessibilitat i no pas lingüístic i cultural, pel que no entrarem en elles.

Cal destacar, però, la disposició final primera la Llei 17/2010 de la llengua de signes catalana, que estableix que el Govern ha de dictar les disposicions necessàries i adoptar les mesures pertinents per a desplegar i executar aquesta llei.

Aquesta Llei, que conté una regulació de la LSC des d'un enfocament lingüístic i cultural, va ser aprovada el 26 de maig de 2010 pel Ple del Parlament de Catalunya per unanimitat i el proper dia 3 de juny farà 13 anys de la seva promulgació, en canvi no disposa de cap normativa reglamentària de caire lingüístic i cultural -tampoc de caire social i d'accessibilitat específica- que la desenvolupi i desplegui i cal actualitzar-la.

El context econòmic, social, lingüístic i cultural ha experimentat un conjunt de canvis molt destacables en aquests últims 13 anys i tant la regulació de la llengua de signes catalana a la Llei ha quedat obsoleta com la regulació reglamentària ha quedat sense elaborar-se.

A tall d'exemple tenim que la garantia del dret a l'ús de la llengua de signes catalana no és una realitat als àmbits que regula la Llei, que òrgans com el Consell Social de la llengua de signes catalana es reuneixen molt puntualment i on la paritat de professionals sords i professionals oïdors no està reflectida; referències a fonts documentals obsoletes; manca de definició de les funcions específiques de l'autoritat normativa, etc.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Presentar un projecte de llei de reforma de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, que derivi al Parlament de Catalunya, adaptant-la al context econòmic, social, lingüístic i cultural de Catalunya, que ha canviat després de 13 anys, i tingui present també el Pacte Nacional per la Llengua i les observacions que han fet -en relació a la llengua de signes catalana- entitats com la Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) i les seves associacions.
2. Assumir la funció executiva que li correspon com és l'elaboració i aprovació d'un decret de desplegament de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana des de la seva vessant lingüística i cultural, fruit del mandat establert a la disposició final primera d'aquesta llei i que després de 13 anys encara no ha fet.
3. Dotar del finançament pressupostari necessari tant per a la reforma legislativa com per al desplegament reglamentari pel fet que aquesta llei es va aprovar sense cap tipus de pressupost i una llei sense pressupost és una declaració d'intencions que no prospera.

Palau del Parlament, 31 de maig de 2023

Alícia Romero Llano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt;
Rocio García Pérez, diputada, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 108761 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 26.07.2023

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA (REG. 108761)

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana (1)

De *modificació* en el punt 1

1. Analitzar, després de la signatura del Pacte Nacional per la Llengua, la conveniència de presentar un projecte de llei de reforma de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana, que derivi al Parlament de Catalunya.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana (2)

De *modificació* en el punt 2

2. Incloure l'elaboració i aprovació d'un decret de desplegament de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana dins del Pacte Nacional per la Llengua.

Esmena 3

GP d'Esquerra Republicana (3)

De *modificació* en el punt 3

3. Incloure l'atribució d'un finançament estable per part de la Generalitat com a resultat del Pacte Nacional per la Llengua, i sol·licitar que l'Estat també doni compliment a la disposició addicional tercera per dotar de recursos la LSC.
